

Abstrakt

Ačkoliv je tvorba Bernarda Malamuda často interpretována v alegorické a symbolické rovině, Malamud se ve svých dílech nevyhýbal společenským problémům doby, jako například rasové otázce a vztahu mezi Židy a černochoy v Americe. Cílem této práce je rozebrat Malamudovy prózy, ve kterých se zabývá černoško-židovskými vztahy – jmenovitě povídky *Anděl Levine* („Angel Levine“, 1955), *Černá je moje oblíbená barva* („Black Is My Favorite Color“, 1963) a román *Nájemníci* (*The Tenants*, 1971) – a umístit je do kontextu černoško-židovských vztahů ve Spojených státech a do kontextu literárních dialogů mezi afroamerickými a židovskými kritiky a spisovateli. Záměrem této studie je tedy zhodnotit Malamudovu roli v diskursu černoško-židovských vztahů v Americe.

Teoretický rámec, popsáný v druhé kapitole, vychází z filozofických a sociologických poznatků, jak je formulovali Judith Butler, John Searle a sociologové Michael Omi a Howard Winant. Práce zkoumá roli jazyka a literatury v konstruování sebe sama (the Self) a toho druhého, jiného (the Other), přičemž těmito kategoriemi se rozumí jak individuální, tak i kolektivní identita, a tedy i identita rasová a etnická. Literární díla, včetně vybraných Malamudových próz, jsou tudíž součástí diskursu, v rámci něhož a proti němuž američtí Židé a černoši konstruují své identity. Teoretická část se kromě přístupů k problému identity zabývá také historickým a společensko-politickým vývojem černoško-židovských vztahů, čímž navazuje na tvrzení Omiho a Winanta, kteří zdůrazňují, že během diskuzí o rasové identitě je třeba zohlednit jak rozměr uměleckého ztvárnění, tak i společensko-historického kontextu. Práce tudíž poskytuje také krátké zhodnocení role literatury, nakladatelství a periodik ve vývoji vzájemných vztahů a poté rozebírá vybrané černoško-židovské literární dialogy, ve kterých se autoři dotýkají témat jako napětí mezi minoritou a majoritou či kulturní autority. Tyto výměny potvrzují, že hledání sebe samého a svého místa ve společnosti se často odehrává na půdě literatury.

Samotné jádro diplomové práce se nachází ve třetí, čtvrté a páté kapitole, ve kterých jsou poznatky z teoretické části aplikovány na Malamudova vybraná díla pomocí metody blízkého čtení (close reading). Třetí kapitola se soustředí na způsob, jakým židovské a afroamerické postavy konstruují své identity ve vzájemném kontaktu. Kapitola čtvrtá problematizuje čtení zakládající se na předpokladu, že vybrané prózy odráží vývoj vzájemných vztahů od bratrství po antagonismus. Místo této interpretace práce zdůrazňuje rozporuplnost společných kontaktů a použití ironie, které takový pohled přinejmenším komplikují. Pátá kapitola zkoumá, jakým způsobem rozpory mezi významy jistých slov a pojmů (jako například pojem cizinec, ghetto a holokaust) a systém mocenských vztahů spjatý se jmény a pojmenováváním přispěly k ustavení vztahů mezi Afroameričany a americkými Židy.